

2022

BUDOUCNOST AFGHÁNISTÁNU A VZTAHY S TÁLIBÁNEM

JAKUB ZBÝTOVSKÝ

VÝZKUMNÁ ZPRÁVA
KONGRESU

BUDOUCNOST AFGHÁNISTÁNU A VZTAHY S TÁLIBÁNEM

AUTOR: JAKUB ZBÝTOVSKÝ

1. ÚVOD

Afghánistán je vnitrozemský stát na pomezí střední a jižní Asie, jehož poloha mu dává geostrategický význam. I proto byla tato země ve své moderní historii cílem zájmu hlavních světových mocností, což ji významně ovlivnilo. Posledním významným milníkem v jeho historii je léto 2021, kdy po téměř dvaceti letech došlo ke stažení zahraničních jednotek z jeho území, což rezultovalo v rychlé ovládnutí státu hnutím Tálibán. V současnosti lze tedy jednoznačně říci, že vztahy s Afghánistánem jako státem se rovnají vztahům s Tálibánem jako takovým. A právě vztahy mezi tímto hnutím a USA jsou dlouhodobě vypjaté a je třeba vytvořit jasnou strategii, která bude udávat směr zahraniční politiky vůči tomuto hnutí, a tedy i vůči Afghánistánu, jelikož vazby na starý režim jsou v současné situaci irelevantní. Tato výzkumná zpráva má za cíl seznámit kongresmany s problematikou hnutí Tálibán a jeho vztahů s USA, stejně jako s možnými budoucími scénáři.

2. HISTORIE TÁLIBÁNU

Hnutí Tálibán vzniklo v roce 1994 jako reakce na situaci v Afghánistánu, který byl nestabilním státem fungujícím na bázi křehké dohody z roku 1992.¹ Ta byla výsledkem občanské války, která probíhala od roku 1989. V rámci ní se k moci dostal vůdce Tádžiků Burhánuddín Rabbání, který měl funkci prezidenta vykonávat dva roky a v roce 1994 odstoupit. To však odmítl a opět se rozhořely velké boje mezi Tádžiky, tedy mezinárodně uznávanou vládou, a Paštuny, kteří tvoří největší etnikum v Afghánistánu a právě jejich představitel měl nahradit Rabbáního na postu prezidenta.

Samotné hnutí Tálibán původně vzniklo jako uskupení paštunských studentů z Medresů, což je druh islámské náboženské školy. Samotný název Tálibán pak v překladu z paštunštiny znamená studenti. Nicméně členy tohoto hnutí se stali i členové jiných etnik, například právě Tádžiků či Uzbeků, kteří byli radikálnější než umírněná vládnoucí garnitura a kterým imponoval radikálnější islám, který Tálibán vyznával. Vůdcem Tálibánu se stal Muhammad Umar, etnický Paštun, který v čele hnutí vydržel až do své smrti v roce 2013.

Do konce roku 1994 Tálibán ovládl 12 z 34 provincií a dále postupoval směrem ke Kábulu, který se pokoušel dobýt, nicméně vládní vojska pod vedením legendárního Ahmada Šáha Masúda ofenzívu odrazila. Tálibán se rozhodl město bombardovat, což mělo za následek pouze všeobecný odpor obyvatelstva a spousta do té doby nerozhodných občanů či méně zaujatých sympatizantů začala považovat Tálibán za pouze další mocichtivou milici.²

Nejdůležitějším rokem tak byl rok 1996, ve kterém se Tálibán na podzim opět pokusil dobýt Kábul, tentokrát již úspěšně, jelikož Ahmad Šáh Masúd se rozhodl stáhnout na severovýchod země do provincie Pandžšír, jejíž geografické podmínky považoval za výhodnější pro odpor proti postupu Tálibánu. Ten tak na přelomu září a října dobývá Kábul, a to bez většího odporu ozbrojených sil.³

Prakticky okamžitě Tálibán vyhlásil Islámský emirát Afghánistán, který ve svém maximálním rozsahu v roce 1998 ovládal zhruba 90 % území, nicméně i přesto neměl téměř žádnou mezinárodní podporu a za oficiální představitele byl stále považován Rabbání. Islámský emirát Afghánistán vyznával striktní islámské právo šaría, byly například zavedeny veřejné popravy, byly ničeny různé památky znázorňující konkrétní osoby, byla zakázána hudba atd. Území Afghánistánu se rovněž stalo bezpečným útočištěm různých teroristických organizací, z nichž nejznámější je al-Kajdá. Právě nebezpečí terorismu bylo jedním z hlavních důvodů, proč na konci roku 2000 Rada bezpečnosti OSN v rezoluci 1333 uvalila na Tálibán sankce a odsoudila různé dílčí aspekty jeho režimu.⁴

Konec režimu Tálibánu se začal psát v září 2001, kdy al-Kajdá provedla teroristické útoky na různé cíle na území Spojených států amerických. Posléze se také ukázalo, že dva dny před nimi byl proveden teroristický útok také na již zmíněného Ahmada Šáh Masúda, zřejmě z obav, že by podporoval boj Spojených států amerických proti Tálibánu. Nicméně i přes jeho smrt vládní jednotky skutečně začaly spolupracovat se Spojenými státy americkými a dalšími státy a v říjnu 2001 byla zahájena Operace Trvalá svoboda, zřejmě nejznámější a nejdůležitější součást války proti terorismu. Tálibán odmítl vydat vůdce al-Kájdy, Usámu bin Ládina, což vedlo k intervenci v Afghánistánu, během které byl v listopadu 2001 dobyt Kábul a jednotky Tálibánu se stáhly do odlehlých oblastí Afghánistánu a do Pákistánu.⁵

V následujících letech Tálibán stále aktivně bojoval proti afghánské vládě, nicméně i díky přítomnosti zahraniční vojsk nebyl schopný žádných významných zisků. Podle vyjádření představitelů Tálibánu také na přelomu první a druhé dekády výrazně ochladly vztahy mezi ním a al-Kájdou. Samotný Tálibán se také nebránil možnosti diplomatického řešení s afghánskou vládou za určitých podmínek, kdy probíhala různá jednání, nicméně k žádné významné mírové dohodě nedošlo.⁶

Významným milníkem pak byla až Dohoda z Dauhá z února 2020 mezi Spojenými státy americkými a Tálibánem, jejímž obsahem byl především příslib stáhnutí zahraničních vojsk z území Afghánistánu výměnou za několik různých příslibů. Mimo jiné příslib toho, že Tálibán nebude podporovat teroristické organizace či jinak umožňovat využití jím ovládaného území pro hrozby vůči Spojeným státům americkým a jejich spojencům. Rovněž se Tálibán zavázal k příměří během vyjednávání mezi ním a zástupci afghánské vlády.⁷

Přestože se množila upozornění, že bez pomoci zahraničních jednotek nebude afghánská vláda schopna zadržet postup Tálibánu, administrativa prezidenta Bidena se rozhodla pokračovat v plánovaném stažení jednotek, které mělo být ukončeno 31. srpna 2021. Již v průběhu srpna, ještě během samotného stahování zahraničních jednotek z Afghánistánu, dokázal Tálibán dobýt většinu území včetně hlavního města Kábulu a de facto obnovit svou vládu, opět pod názvem Islámský emirát Afghánistán. Po odchodu zahraničních jednotek se Tálibánu podařilo dobýt de facto celé území Afghánistánu a na rozdíl od zmíněné epizody mezi lety 1996 a 2001 se tentokrát Tálibánu může podařit získat mezinárodní uznání jakožto oficiálních zástupců Afghánistánu. Samotné stažení jednotek Spojených států amerických je různými pozorovateli považováno za nepovedenou akci a celkově je na tento krok Bidenovy administrativy nahlíženo veskrze negativně.⁸

3. SOUČASNOST A MOŽNÁ BUDOUCNOST TÁLIBÁNU

Pro predikci možností pro Tálibán do budoucna je třeba si uvědomit, jak moc se situace za uplynulé téměř čtvrtstoletí od jeho první vlády v Afghánistánu změnila.

Velmi významné rozdíly lze pozorovat již v samotné otázce terorismu a s ním spojeného islámského radikalismu. Jestliže za hlavní hrozbu pro mezinárodní komunitu v tomto směru byla tehdy považována právě zmiňovaná al-Kájdá a významnou roli hrála oblast Středního východu, v dnešní době, vyjma Levanty, je za hlavní ohnisko islámského radikalismu považována spíše oblast Afriky. Al-Kájdá sama o sobě již nehraje takovou roli, navíc se stala pro Tálibán nepřitelem. Větší jméno má momentálně organizace známá jako Islámský stát a mnoho jeho odnoží, nicméně odnož fungující v Afghánistánu je také považována za konkurenta Tálibánu a nikoliv jeho spojence. Právě africké organizace jako aš-Šabáb, Boko Haram, ISWAP, AQIM či ASWJ však fungují jinak než al-Kájdá a nejsou hrozbami v globálním měřítku, jelikož se soustřeďují pouze na regionální úroveň. Navíc i kvůli geografické, jazykové a kulturní rozdílnosti nemají na Tálibán žádné známé vazby. Z tohoto hlediska je pro Tálibán výhodné, že v dnešní době není na rozdíl od minulosti považován za spojence žádné významné teroristické organizace, která by ohrožovala mezinárodní komunitu.

Druhou významnou změnou oproti situaci před dvěma desetiletími je významná změna v mocenském rozdělení světa. Předchozí vláda Tálibánu vznikla v době, kdy byla politická situace v regionu poměrně chaotická. Čínská lidová republika zdaleka nebyla velmocí, jakou je nyní, Ruská federace se teprve pozvolna vzpamatovávala z rozpadu Sovětského svazu a tehdejší jediná světová velmoc, Spojené státy americké, neměly výraznou potřebu do regionu více zasahovat, jelikož je geograficky odlehlý a zároveň k tomu nebyl politický důvod. V současnosti naopak v regionu udává prim Čína, která se stala velmocí světové úrovně a v mnoha regionech se stala vyzyvatelem Spojených států amerických v souboji o roli hegemonu. Role Ruska je v současnosti zřejmě zanedbatelná, jelikož konflikt na Ukrajině vyžaduje jeho téměř kompletní pozornost, tudíž otázka Tálibánu a Afghánistánu jako takového je v současnosti v Rusku upozaděna. Dá se tedy předpokládat, že Tálibán bude silně závislý na postoji Číny. Její mocenská síla a prostředky budou zřejmě zásadní pro udržení Tálibánu u moci, tudíž jeho cílem bude si tuto velmoc, která s Afghánistánem sousedí, neznepřátelit. Spojené státy americké naopak budou muset být oproti minulosti mnohem aktivnější a iniciativnější, nechtějí-li připustit, aby se jejich vliv v oblasti nadále marginalizoval. Stažení vojenských jednotek pozici Spojených států silně oslabilo a na politické rovině nebylo dosaženo významných cílů, které by učinily USA znovu aktérem, který dokáže ovlivňovat události v tomto regionu.

Při pokusech o budoucí predikce je nutno vycházet z informací, které jsou o nové vládě Tálibánu dostupné, ačkoliv vzhledem k poměrně krátkému časovému úseku, po který je Tálibán jedinou relevantní silou, a vzhledem k tomu, kolik času zhruba trvá konsolidace nového režimu, je třeba vzít v potaz, že tyto informace nejsou dostačující. Bohužel jiná data nejsou v této době k dispozici.

Vláda Tálibánu je podobná té, která vládla na přelomu milénia, nicméně určitých změn dostala, především takových, které částečně uvolňují některá velmi přísná opatření, aby byla méně kontroverzní pro mezinárodní komunitu. Přesto jsou však opatření stále velmi přísná a de facto se dá říci, že se dnešní Tálibán snaží mnohem více balancovat na hraně, kdy stále následuje svou ideologii, ale zároveň se snaží omezit ty nejkontroverznější kroky, aby byly o něco více přijatelnější zahraničními pozorovateli. Na rozdíl od první vlády Tálibánu tak například bylo umožněno studovat dívkám v určitých věkových skupinách za určitých podmínek. Jedná se sice stále o velmi omezující a problematické opatření pro mezinárodní komunitu, nicméně je to posun oproti dřívějšímu celoplošnému zákazu.⁹

Podle reportů je vláda Tálíbánu za prvních šest měsíců velmi rozporuplná. Naproti sobě stojí poměrně výrazný propad v ekonomice, kdy omezení či zastavení přílivu zahraniční finanční pomoci způsobilo obrovské problémy afghánské ekonomice, na druhé straně však existují data, která poukazují například na snížení míry korupce. Díky tomu se podařilo státní správě vybrat větší množství prostředků, které nicméně zdaleka nedokázaly pokrýt deficit způsobený menším přílivem zahraniční pomoci. Přesto však lze boj s korupcí považovat za jeden ze světlých bodů současného Tálíbánu alespoň z dostupných dat. Afghánistán zažívá lepší časy rovněž co se týče bezpečnostní situace. Podle jedné z předních analytiček pro tuto oblast, Graeme Smith z International Crisis Group, lze prvních šest měsíců vlády Tálíbánu označit za „zřejmě nejmírovější půlrok v historii Afghánistánu za posledních 40 let.“¹⁰

Co se samotných budoucích scénářů týče, je vhodné se pokusit analyzovat tři hlavní roviny, tedy ekonomickou, politickou a bezpečnostní. V rámci ekonomiky se většina prognóz opírá především o již zmíněnou závislost afghánské ekonomiky na zahraniční pomoci. Právě tento jev je však dvousečný a ačkoliv může vyvinout ekonomický tlak na Tálibán, objevují se i expertní názory, že takové kroky mohou vést ke kolapsu afghánské ekonomiky do takové míry, že dojde k masivnímu odlivu obyvatel¹¹, což vyústí v další migrační krizi, v rámci čehož je třeba brát v potaz také demografii, kdy je ze skoro 40 milionů obyvatel (zhruba 60 %) mladších 25 let.¹² Právě tato skupina patří k nejohroženějším v případě ekonomických problémů, což je patrné i z jiných částí světa, ať už jde o problematiku gangů ve Střední Americe či dětských vojáků a fenoménu youth violence v Africe. Rovněž je třeba vzít v potaz velmi důležitou roli Afghánistánu na poli drogového byznysu, především co se týče opia. V současnosti zhruba 85 % světové produkce opia pochází z Afghánistánu a zhruba třetina vesnic v zemi je zapojena do jeho produkce. Prognózy navíc předpokládají zvyšování produkce, jelikož mák setý nevyžaduje tolik vody jako jiné plodiny a tudíž i se zvyšující se mírou sucha není tato rostlina tímto problémem zasažena. Reálně tak hrozí, že by se ekonomika Afghánistánu mohla více zaměřit na obchod s drogami, navíc lze pozorovat i zvyšující se míru zapojení do obchodu se syntetickými drogami ze strany Afghánistánu. Pokud tedy bude Tálibán zahnán finančně do kouta, je možné, že se uchýlí ke krajní možnosti větší orientace na ekonomiku založenou na obchodu s narkotiky.

Co se politické roviny týče, má Tálibán prostý, nicméně velmi obtížný úkol. Jeho cílem je začlenění do mezinárodní komunity, ve které je poměrně izolován a nemá významné přirozené spojence. Všeobecná shoda panuje na tom, že jedním z hlavních kroků, které by přispěly k přijetí v rámci mezinárodní komunity, je sestavení inkluzivní vlády, která by byla tvořena zástupci různých komunit.¹³ V případě snahy o ještě větší legitimizaci by dalším krokem musely být také reformy ohledně ochrany lidských práv a princip nediskriminace žen. Nicméně takový postup se zdá být silně nepravděpodobný, především uvážíme-li současnou situaci, která hraje do karet Tálíbánu v tom ohledu, že oči všech jsou upřeny na východní Evropu a problémy, které z konfliktu na Ukrajině plynou. Z tohoto hlediska se lze domnívat, že tyto události zakonzervují situaci v Afghánistánu, případně naopak umožní Tálíbánu zavádět konzervativnější nařízení s tím, že pravděpodobně nebude následovat reakce mezinárodní komunity, jako by tomu bylo v případě, kdy by zmíněný konflikt neexistoval. Je tedy nutné situaci v Afghánistánu sledovat a vyvíjet politický tlak na Tálibán, aby politické směřování státu mířilo k uvolňování lidskoprávních omezení a nikoliv naopak.

Bezpečnostní situace v Afghánistánu je velmi nepředvídatelná, což je paradoxní vzhledem ke zmíněné stabilizaci v poslední době. Důvody pro nejistotu i v období nevidané stability jsou především strukturální a geografické. Z pohledu široké škály indikátorů, které v teorii konfliktů poukazují na zvýšené riziko konfliktů, je Afghánistán jeden z typických příkladů státu velice náchylného k vypuknutí konfliktu. Do toho je třeba započítat faktor nejzásadnější, a to dřívější občanskou válku. Z tohoto hlediska lze považovat současnou stabilitu spíše za ticho před bouří než za prvotní známku dlouhodobějšího procesu. Navíc dřívější predikce ohledně ekonomického

a politického vývoje rovněž předpovídají spíše vznik prostředí náchylnějšího ke konfliktům. Experti rovněž upozorňují na slabost současných ozbrojených sil Afghánistánu (de facto Tálibánu). Ty sice dokázaly s přehledem a velice rychle porazit dřívější oficiální ozbrojené afghánské složky, nicméně jejich současný počet zhruba 75 000 vojáků je vzhledem k celkové populaci Afghánistánu nedostatečný, pokud by došlo k masovým protestům. Dle všeobecně přijímaných hodnot by musely ozbrojené složky čítat téměř 200 tisíc bojovníků, aby bylo možno vojensky ovládat zemi o populaci Afghánistánu.¹⁴ Z tohoto hlediska je patrné, že pokud se předpovědi ohledně budoucnosti Afghánské ekonomiky a politické situace vyplní, situace s velkou pravděpodobností opět přeroste do ozbrojeného násilí.

4. POSTOJ KONGRESU

Jako tradičně se i v této otázce spadající na pomezí zahraniční politiky a bezpečnosti názory různí nejen v rovině stranické, ale také v rovině frakční. Přesto však lze v některých otázkách spatřit společné postoje napříč stranami.

Republikánům je stále trnem v oku samotné fiasko se stažením jednotek, kdy došlo k několika přešlapům, nemluvě o samotném výsledku, kdy Afghánistán ovládl Tálibán. A to vše v době, kdy vládla Bidenova administrativa, tudíž demokraté. Právě toto pochybení ze strany administrativy prezidenta Bidena je jedním z bodů, který spojuje republikány a dává jim možnost poukazovat na chyby demokratů. Co se samotné problematiky Tálibánu a budoucnosti Afghánistánu týče, pro republikány bude bezpochyby nejdůležitější zajistit, aby nebyla ohrožena bezpečnost Spojených států amerických a jejich občanů, a zároveň aby jakékoliv kroky neznamenaly zbytečnou finanční zátěž.

Demokraté naopak reagují na kritiku stažení jednotek a faktické předání Afghánistánu do rukou Tálibánu tím, že samotný proces začal již za předchozí administrativy republikánského prezidenta Trumpa. Ten také vyjednal s Tálibánem mírovou smlouvu, která v konečném důsledku dle demokratů pomohla Tálibánu se stabilizovat a získat tím potřebné momentum k ovládnutí Afghánistánu. Hlavním bodem demokratů zřejmě bude otázka lidských práv v Afghánistánu, ať již jde o práva menšin ve státě ovládaném převážně Paštuny či o práva žen, které jsou v současném systému islámského práva diskriminovány.

5. ZÁVĚR

Je patrné, že ačkoliv v současnosti hraje prim jiná geografická oblast, Afghánistán je potenciálně zřejmě nejvýznamnější ohnisko případných problémů v budoucnu. Ať již jde o velice problematickou ekonomickou situaci, u které hrozí riziko rozšíření obchodu s narkotiky, o politickou situaci, kde hrozí růst islámského radikalismu, případně o bezpečnostní riziko obnovení občanského konfliktu. Všechny tyto roviny mají potenciální přesah nejen do okolí, ale zahrnují i bezpečnostní rizika pro Spojené státy americké.

I proto je velmi důležité se otázce vztahů s Afghánistánem a hnutím Tálibán věnovat a přijmout politické kroky, které zajistí lepší kontrolu nad možnými vyústěními nastolených rizik. Za nejvýznamnější je možné počítat riziko reeskalace konfliktu v Afghánistánu, jehož důsledky by znamenaly nejen další migrační krizi, ale zřejmě i zmíněný nárůst obchodu s narkotiky a další. Navíc se dá říci, že riziko vypuknutí konfliktu v Afghánistánu v blízké budoucnosti je vzhledem k okolnostem poměrně vysoké. Je tedy více než vhodné s možností budoucího konfliktu v Afghánistánu počítat a zvážit případné kroky k připravenosti pro případ, že skutečně vypukne,

případně zvolit možnost prevence a snažit se jeho vypuknutí zabránit. Tato možnost by však zřejmě musela zahrnovat sblížení s hnutím Tálibán, případně dokonce jeho uznání za legitimní představitele Afghánistánu.

Možností, jakými by se mohly vztahy s Tálibánem vyvíjet je nespočet. Důležité je však všechny kroky, o kterých se bude jednat, analyzovat nejen v kontextu současné situace, ale především v kontextu toho, jaké budou jejich dopady na budoucnost Afghánistánu. Jednání o tomto bodu agendy tudíž bude složité, ale o to důležitější, jelikož se jedná mimo jiné především o kontrole hrozeb pro bezpečnost Spojených států amerických v budoucnu.

6. OTÁZKY PRO STANOVISKO

- Jaký je postoj vaší frakce k proaktivnosti řešení situace v Afghánistánu?
- Jakou váhu má toto téma v zahraniční politice i s ohledem na historii Tálibánu a teroristické útoky na občany Spojených států amerických?
- Jaké prostředky preferuje vaše frakce pro zapojení Spojených států amerických? Politické, ekonomické, vojenské apod.?

7. DOPORUČENÉ A ROZŠIŘUJÍCÍ ZDROJE

<https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R46879> - report kongresu k otázce odchodu jednotek z Afghánistánu v roce 2021

<https://www.cfr.org/timeline/us-war-afghanistan> - časová osa války v Afghánistánu mezi lety 1999 a 2021

<https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/Risch%20Afghanistan%20Report%202022.pdf> - report senátní komise k chybám během stažení jednotek v roce 2021

https://www.usip.org/sites/default/files/2021-02/afghanistan_study_group_final_report_a_pathway_for_peace_in_afghanistan.pdf - report study group s doporučeními před odchodem jednotek z Afghánistánu v léte roku 2021

8. ZDROJE Z POZNÁMEK V DOKUMENTU

- 1 Peshawar Accord. In: United Nations Peacemaker [online]. [cit. 13. 8. 2022]. Dostupné z: https://peacemaker.un.org/sites/peacemaker.un.org/files/AF_920424_PESHAWAR%20ACCORD.pdf
- 2 Afghanistan: Background information on the Taliban movement. In: The UN Refugee Agency [online]. 1995 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: <https://www.refworld.org/docid/3ae6ad3ac.html>
- 3 Afghanistan: Chronology of Events January 1995-February 1997. In: U.S. Department of Justice [online]. 1997 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: https://www.justice.gov/sites/default/files/eoir/legacy/2014/01/16/Af_chronology_1995-.pdf (strana 16)
- 4 Resolution 1333: The situation in Afghanistan. In: United Nations Security Council Resolutions [online]. 2000 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: <http://unscr.com/en/resolutions/doc/1333>
- 5 Timeline: the fall of Kabul. In: The Guardian [online]. 2001 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2001/nov/13/afghanistan.terrorism18>
- 6 LILA, Muhammad. Taliban Commander Says Taliban Cannot Win Afghan War: Report. In: ABC News [online]. 2012 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: <https://abcnews.go.com/Blotter/taliban-commander-taliban-win-afghan-war-report/story?id=16753203>
- 7 Agreement for Bringing Peace to Afghanistan between the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban and the United States of America. In: U.S. Department of State [online]. 2020 [cit. 2022-08-20]. Dostupné z: <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/02/Agreement-For-Bringing-Peace-to-Afghanistan-02.29.20.pdf>
- 8 Left Behind: A Brief Assessment of the Biden Administration's Strategic Failures during the Afghanistan Evacuation. In: United States Senate Committee on Foreign Relations [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: <https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/Risch%20Afghanistan%20Report%202022.pdf>
- 9 AHMADI, Belquis a Asma EBADI. Taliban's Ban on Girls' Education in Afghanistan. In: United States Institute of Peace [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: <https://www.usip.org/publications/2022/04/talibans-ban-girls-education-afghanistan>
- 10 GANNON, Kathy. Afghanistan Under the Taliban: Tense Present, Bleak Future. In: The Diplomat [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: <https://thediplomat.com/2022/02/afghanistan-under-the-taliban-tense-present-bleak-future/>
- 11 Tamtéž
- 12 DREIKHAUSEN, Viola Fee a Florence GAUB. Taliban in or out?: Afghanistan in 2025. In: European Union Institute for Security Studies [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: <https://www.iss.europa.eu/content/taliban-or-out>
- 13 JALALI, Ali Ahmad a Mark C. DONFRIED. The future for Afghanistan under the Taliban. In: Arab News [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: https://www.arabnews.com/sites/default/files/rp_the_future_of_afghanistan_2.pdf

14 DREIKHAUSEN, Viola Fee a Florence GAUB. Taliban in or out?: Afghanistan in 2025. In: European Union Institute for Security Studies [online]. 2022 [cit. 2022-08-21]. Dostupné z: <https://www.iss.europa.eu/content/taliban-or-out>

2022

ČESKÝ MODEL AMERICKÉHO KONGRESU 2022

CENTRUM POLITICKÝCH STUDIÍ, Z. S.
NÁMĚSTÍ JANA PALACHA 2
110 00 PRAHA 1

